

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oserii garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

ANULU L.

Nr. 159.

Martî, Mercuri 22 Iulie (3 August).

1887.

Brașov, 21 Iulie 1887.

E toială vacanțelor parlamentare, pe când pressa, ne mai fiind îmbulzită de lungi raporte despre activitatea corpurilor reprezentative, are răgaz de a examina și critica stările dinăuntru mai cu deamăruntul, arătându ce e de făcut și de îndreptat în administrația, în justiția, în școlă ș. a. pentru ca să se înlăture cel puțin relele și neajunsurile cele mai mari.

Așa lucră diariștii din alte țeri civilisate, unde se ține seamă cu totă serioșitatea de binele și înflorirea poporațiunii, dela care depinde și progresul statelor.

Când cetesce omul în „Pești Naplo“, că „Budapesta e Parisul Orientului și Constantinopolul Occidentului,“ i-ar veni să credă, că totu așa fac și diarele unguresci, baremi cele ce se laudă a fi independente: că combat reaua administrația a cutărui solgăbiru ori fișpanu; că uicuesc înceta, scumpa și parțiala justiția din părțile locuite de naționalități; că lovesc aspru în spiritul de intoleranță, de persecuțiune și de împilare alu guvernului, alu organelor lui și chiar alu unei părți a societății maghiare, numite kulturegyletiste; că denunță abuzurile de oficiu ale diferiților funcționari; că strigă în gura mare să mai slăbescă guvernul șurupul dărilor, ăr esecutorii de dare să mai rărescă sevestrele și licitățile; că în fine infieră cum se cuvine amestecul organelor administrative în afacerile școlare și bisericești, precum și nenorocita și imorală pornire de desnaționalizare a școlilor nemaghiare, și alte multe și nenumărate schingiuri, ce au să le ndure Nemaghiarii, mai alesu, după ce ei sunt toporul de ose alu celor dela putere.

Nici pomenire de toate acestea. Strigă, nu-i vorbă, foile opoziționale contra celor guvernamentale, pentru că alu acestora e sacul cu grăunțele, ăr cele guvernamentale strigă în contra celor opoziționale, pentru că acestea vrău să li-lă ia dela gură; mai strigă, nu-i vorbă, foile opoziționale contra vre-unui slusbașu ungurescu, pentru că e guvernamentalu și nu opoziționalu, și ărăși mai strigă foile opoziționale unguresci contra guvernului și organelor lui, când în vre-unu colț alu țerii se face administrațiune ori justiția în paguba rassei dela putere; ferita Dumnezeu însă ca să și ridice vre-una glasul când păgubașul e vre-una diu naționalități ori parte din acestea.

Astfelu dela închiderea dietei unguresci încoco, der mai alesu după sfârșitul alegerilor, ori-cine a avut răbdarea să urmărescă cu atențiune cele ce se scriu în pressa ungurescă, și cu deosebire în cea scrisă în limba ungurescă, a putut observa, că toate fără deosebire tracteză, aproape și de și, aceeași temă sub diferite titluri ca: spiritul maghiar, limbă maghiară, cultura maghiară, națiune unitară maghiară, maghiarizare, remaghiarizare etc. etc.

Și astfel pe când foile unguresci dau mereu doru înainte cu „cultura maghiară“, lucrurile mergt precum au pornit înainte, așa că într'unu acces de mânia foia ungurescă „Budapesti Hir-lap“ a numit starea lucrurilor de aci: *devastare tătară*.

Trebuie să-i facem numitei foi complimentul, că a nimerit cui'n capu caracterisându situațiunea din Ardelu, Bănatu și Țera ungurescă cum mai corect, mai adevărat și mai scurt nici că se pôte, deși n'a făcutu, de sigur, această caracterizare, pentru ca noi să ne folosim de ea.

Devastare e ceea ce se petrece mai alesu în Ardelu de douăzeci de ani încoco, devastare pe terenul material, moral și cultural.

Der nu prin asemeni devastări a ajunsu Parisul la importanța ce o are pentru civilizațiune;

nu prin devastări, ci prin creațiuni ingenioșe, liberale și folositoare întregii omeniri.

A devasta e lucru ușor, pentru acesta nu e lipsă decât de Tătari; a clădi însă, a cultiva și a ferci poporele este o misiune nobilă și mare, care nicidecum nu se potrivește cu firea tătară.

Italia și Papa.

Se vorbea mult în timpul din urmă despre o apropiată împăcare a Italiei cu Papa. Se credea că acesta din urmă se hotărât a renunța la puterea lumescă, pe care nici nu o mai are de altminte, și se va mărgini numai la puterea bisericească.

Lucrul însă s'a lămurit. Nici vorbă nu pôte fi de împăcare. Papa stăruiesc a-și recăștiga puterea sa lumescă de mai înainte, căci ăr ce reese din o circulară a cardinalului Rampolla, secretarul de stat al Papei, adresată către nunții:

„In 23 Maiu a rostitu Papa o alocuțiune în consistoriu, în care și-a exprimat dorința d'a se pune capăt stărei de nesuferit printr'o împăcare a Italiei cu Papismul, der în același timp a supus unei critice aspre pe guvern și pe toți aceia cari nu voiesc o împăcare cu Papismul în condițiunile din trecut, când Papa avea teritoriu și armată ca ori-ce suveran. Papismul se declară chiar contra Italiei ca stat național căci se dice în circulară: „Dușmanii ai păcii sunt aceia, cari negându istoria și tradițiunea socotesc că pot înființa pe ruinele Papismului unu edificiu național... care mai carându ori mai târziu trebuie să cadă.

„In parlamentul italianu miniștri au asigurat, că Italia nu simte nici o trebuință d'a se împăca cu Papismul, sacrificându drepturile națiunii și permițendu intervențiune străină. Der nici să nu credă cineva, că Papa va renunța vreodată la puterea sa lumescă... Fără această putere nu și pôte dovedi Papa suveranitatea sa lumescă, nu pôte fi scaunul apostolic independent, nu și pôte lăți învățăturile sale, nu și pôte exercita deplin oficiul său de păstor. Drepturile Papei nu se pot ataca, cu atât mai puțin se pot nimici prin obișnuitul argument: *dreptul național*. Căci acestu așa numit drept al naționalităților nu numai e cu totul necunoscutu dreptului pozitiv, care regulază raporturile reciproce ale națiunilor, ci decât s'ar aplica la statele existente, ar deveni o cauză de incurătură generale“...

În fața acestei note, din care se vede că *Papismul e dușmanul declarat al unității naționale*, guvernul italianu cu cercurile liberale italiene au declarat ca terminată cestiunea împăcării. Guvernul și parlamentul italianu continuă cu măsurile și cu legile contra Papismului pe care însuși regele le aprobă în mod demonstrativ. Cea mai nouă lege e cea care ordonă desființarea decimeii bisericeii. La rugarea Patriarhului din Venetia adresată, în numele episcopului provinciei venetiane, către regele, de a nu sancționa amintita lege, regele Humbert a răspuns la rugarea cardinalului printr'o telegramă în care dice că: el, regele, sancționându legea și-a făcutu datoria.

Interesantă e o scrisore a Papei, ce a adresat'o în zilele aceste către secretarul său de stat cardinalul Rampolla. Pentru însemnătatea ei politică vom publica și noi unu resumat dintrinsa.

Din afară.

Scirea despre mórtea ministrului-președinte italianu Depretis a făcutu o adencă impresiune în Viena și în Berlinu, deoarece acestu bărbat de stat a fost unu amic declarat al alianței cu Germania și Austria. Este în genere cunoscutu, că mai alesu Depretis a fost acela, care a stăruit ca Italia să se alăture la alianța austro-germană și că a susținutu această politică cu tenacitate reușind a rămâne în fruntea cabinetului cu toate că a parcursu nu mai puțin ca opt crize ministeriale. În cele din urmă l'a câștigat și pe Crispi, care numai amic al Germanilor și Austriacilor nu este, pentru politica sa esteriară.

În întru Depretis a căutat mereu să împace partidele și să se susțină astfel la putere prin transacțiuni. Era unu bărbat înțelept și dibaciu și astfel și-a și câștigat popularitate în Italia. Depretis este înlocuit deocamdată de colegul său din ministeriu Cispini, care a luat interimalu și conducerea ministeriului de esterne. Se nasce acum întrebarea dacă Cispini va vră se urmeze tocmai aceeași politică ca antecesorul său, ori că se va abate mai multu său mai puțin dela linia trasă de Depretis? Acesta este ce interesază mai multu cabinetele dela Viena și Berlinu.

SCRIRILE ZILEI.

Din Deva se telegrafiază diarului „Kolozsvar“ cu data 1 August: „Pregătirile pentru primirea Majestății Sale se facu cu mare grabă. Oficiile toate ce ocupau *Magna Curia* s'au mutat și ăr se încep lucrările pentru străformarea acestei clădiri. Maestrul de cvartire Branko a sositu ăr aici spre a inspecționa mersul lucrărilor. Din fondul adunat pentru podul de peste Mureșu s'au dat 6000 florin vice-spanului cu scopu de a se face cu această sumă inovările de lipsă, din care sumă în rândul întâiu se voru întrebuița 1000 florin pentru îmbunătățirea strădelor în Deva“.

—x—

Din incidentul *unirei poștelor cu telegrafele* au ost pensionați temporari de către ministrul de comunicațiune r. ung. următorii funcționari de poștă și de telegraf din Ardeal: Gustav Kirk, secretar de direcțiune în Sibiu; Anton Wieder inspector de poște; Franciscu Kovato concipient; Iosif Zoon, administrator de poștă în Ujfal; Iosif Vedfy, consilier de secțiune la direcțiunea poștelor și Iosif Schmid administratorul poștei în Brașov. Au mai fost pensionați încă următorii oficiali: Franc. Winter, Iohan Kocvuba, Mihail Arzt, Ioan Trifu și Ignatz Lasch. — Intre cei loviți de verdictul ministerial se află, cum am arătat, și magistrul poștei din Brașov d. *Iosif Schmid*, pe care îl vedem cu viaă părere de rău depărțându-se dela acestu post, unde în cursu de mai bine de șase ani a sciutu să și câștige prin hărnicia sa și prin purtarea sa amicală și preventore stima și simpatiile publicului brașovenu fără deosebire de naționalitate.

—x—

Pentru instruirea cu succes în limba ungurescă comisiunea administrativă a comitatului *Solnoc-Doboca* a dat remunerația scrisă de ministrul Trefort, și a nume 100 fl. învățătorului gr. or. *Ionu Hodoreanu din Gherla*, ăr 50 fl. învățătorului gr. or. *Grigore Gavrișu din Negrișca*. — Der ore Români, cari dau acelor învățători pânea de toate zilele sunt ei mulțamiți că li se maghiarizează copii de cei doi învățători români? Le atragem atențiunea asupra acestor noi campioni ai maghiarizării și încă cu ban românesci, căci din birurile geale ale Românilor li s'au datu acei florin.

—x—

Din băcânia lui Franz Oberrecht din Pesta s'a furat Vineri în 29 Iulie n. pușculița (cutia) plină cu creștări de ai *Kulturegyletului ardelenu*. — Ei, n'au noroc Kulturegyletistii și pace.

—x—

Intrunindu-se poștele cu telegrafele, ministrul ungurescu de lucrări publice a găsit cu cale să pensioneze fără vreme pe oficialul postal Ionu Trifu, pe oficialii telegrafici Ionu Jarcu, Pavelu Crașoveanu și Toma Belu, toți patru români, încă în putere și destoinici de lucru.

—x—

La târgul anualu de vite ținutu în *Cohalm* la 25 și 26 Iulie n. s'au adus 10,000 capete, dintre care s'au vândut 3534 vite cornute și 648 cai, cu totul 4192 capete. Prețulu pentru o păreche de boi creșcuț a fost 140—254 fl. Unu bivolu a costat 45—50 fl., o vacă 40—45 fl., cai mai bun s'au vândut cu 80—90 fl. unulu. Târgulu de mărfuri a fost de mijloc.

—x—

Cu începutul anului școlar 1887/8 sunt de a se conferi din fondurile archidiecezane sibiene următoarele

stipendii: 1) Unu stipendiu de 100 fl. și unul de 60 fl. din „fundațiunea Franciscu-Josefină“ pentru studenți de ori-ce categorie. 2) Unu stipendiu de 100 fl. și două câte de 60 fl. din „fundațiunea Coloea“ pentru studenții de ori-ce categorie. 3) Unu stipendiu de 50 fl. din „fundațiunea Peioviu“ pentru unu studentu la scolele medii. Aspiranții la aceste stipendii au să-și așternă suplicele la consistoriul archidieceșan din Sibiu până la 10 (22) Augustu a. c. accludendū documentele următoare: a) atestatū dela oficiul parochialū din comuna, la care aparținū, despre aceea, că suntū români greco-orientali; b) testimoniu școlasticū despre progresul făcutū în studii în anulū din urmă, respective testimoniu de maturitate; c) atestatū medicalū, că suntū trupeșce sănătoși; d) atestatū dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților săi și despre starea lorū materială; e) eventualū alte atestate recomandătoare. Suplicanții au a numi în suplicele lorū institutul de învățământū, la care voiescū a-și face studiile.

—x—

După cum spune „Românul“, s'a estradatū pe la Predealū unu anume C. Ionescu, de origine din Mehadia, fostū copistū la prefectura din Tergoviște, în România. inculpatū într'unu faptū de delapidare de bani publici.

—x—

Tinerii academici români din Brașovū vorū arangia la 1 (13) Augustū o petrecere cu danțū în sala hotelului Nr. 1. Prețulū intrării: de persoană 1 fl., de familiă de 3 membri 2 fl.; pentru galeriă acelașū prețū. Venitulū este destinatū în folosulū studenților sēraci brașoveni. Petrecerea se va incepe la 8 $\frac{1}{2}$ ore sēra. Toaletă simplă și costumulū naționalū este de doritū. — Bilete de intrare se eliberēzā numai pe baza biletului de invitare și se aflā la librăria N. Ciureu, la magazinulū M. & L. Lászlo și sēra la cassā.

—x—

Directorul de teatru ungureșcū Alexandru Polgar după 14 zile de jocū în Nagy-Surany, fiindū totdeuna plinū teatrul de publicū, la 19 Iulie n. dispărū fără veste cu bani cu totū, lāsandū în baltā și trupa și pe creditorī.

—x—

Comuna bisericēscā ev. din Hluboka puse de se aședā pe biserica ev. nou ziditā unu vulturū cu două capete (vulturulū austriacū). Fisolgābirulū cercului Szenicz ordonā sē se dea josū acelū insemnū de pe turnū. Comuna bisericēscā făcū recursū la viceșpanulū din Neutra, care — pecum raportēzā „B. H.“ — aprobā hotărîrea fisolgābirulului și respinse recursulū.

—x—

Pentru a se pune capetū abuzurilor ce se făceau cu pașaportele de cai, ministrulū ungureșcū de finanțe a adresatū tuturorū jurisdicțiunilor o ordinațiune-cerculară, ca în viitorū blanchetele necesare pentru aceste pașaporte sē se dea numai prin mijlocirea jurisdicțiunilor.

—x—

În pădurea dela Popoțū urșii au mncatū cincī vaci. În ziua următoare făcendū-se vcnătoare, au fostū împușcați patru urși, între carī o ursicā și unū puu de ursū.

Unu Ungurū despre Ungaria.

De curēndū a apărutū sub titlulū „Societate de acțiū pentru promovarea comunicațiunei streinilor în Budapeșta“ o scriere volantă, care s'a depusū spre vēndare

în tōte traficele și localurile de debitū. Tendința ce o urmārea scrierea a atrasū asupra-i atențiunea procuraturii supreme.

Autorulū acestei broșurī, Kornel Liptai, provōcā prin ea pe toți cavalerii de industriă, croitorii de bușnare (pungașii), falsii jucători, înșelătorii și alți criminali să viziteze Ungaria, care formēzā adevēratulū Eldorado (raiu) alū criminalilorū.

Substitutulū procurorului supremū Eduard Szeiffert a avisatū procuratura să introducā procedura judiciară de pressă pentru confiscarea numitei scrieri

Agricultura în Germania.

O excursiune agricolă făcutā la Rosalii 1884 în provincia Sacsonia.*)

Cursurile cele multe mă plictisiserā, dēr mai multū decât ele, alergarea pe o căldură caniculară la 3 institute diferite, fie-care la o depārtare de celelalte de aprōpe unū chilometru, precum și șgomotulū celū diavolescū alū carlorū de povară și alū trāsurilorū de pe stradele Berlinului, care te asurdeșce, și-ți face ori ce conversațiā imposibilă, tōce aceste mă făcēu să așteptū cu nerābdare ziua, în care era decisū să eșimū la aerū curatū, să călătorimū în provincia Sacsonia (prusiană), unde aveamū să vizitāmū câteva proprietăți mari, ba chiar se vorbea și de o excursiune pe munți. Munții! ce cuvēntū frumosū, câte suveniruri, câte visuri plăcute din copilăria nu-ți deștepta elū pe fie-care momentū, câte privelisci și panorame mărețe din dulcele țērī române din dragii Carpați nu-ți rechiamā elū în memoria pe fie-care minutū!!! Atātea vederi încântătoare, atātea amintiri plăcute, cu carī te desmerdai altădatā, ele tōte te făcēu acum să uiți că te afli în Berlinū, într'unu orașū, care adāpostesce și nutrește în elū o poporațiune de aprōpe unū milionū și jumătate, cu tōte miasmele și miseriile lui, în Marca Brandenburgului, o țērā ce nu cunōșce altā formațiune geologică, altā specie a pāmēntului arabilū și nearabilū decâtū nisipulū, nisipulū sburătorū și erāși nisipulū. Ori și călū ai fi voitū, ca timpulū să trecā mai iute, ori călū de multū îți dedeai silința, ca să terminī tōte lucrările, carī nu suferēu amānare, și să-ți procurī tōte cele de lipsă pentru călătoriā, numai și numai pentru ca să poți eși mai iute la largū, la aerulū liberū, totuși timpulū pără că e nemișcatū și nepāsătorū față de necesitățile și aspirațiunile omenilorū, ba chiar se părea că tocmai înadinsū trece mai încetū și întârzie mai multū.

Cu mare greutate se milostivi în urmă de a da ascultare și dorințelorū omenesci, și sosi și Miercuri dina-ntea Rosaliilorū. Punctū 3 ore după prāndū era terminulū fixatū ca să ne întēlmimū cu toții în gara numitā a Potsdam-ului, după unū orașū din apropiere, pe lângā care trecea linia feratā, ca de acolo să plecāmū cu trenulū de persoane dela orele 3 p. m. spre provincia Sacsonia, să vizitāmū acolo câteva proprietăți modele, din cea mai mănōsā și mei bine cultivatā provinciā a imperiului germanū, și d'acolo în fine să facemū o excursiune geologică, să studiāmū felulū, forma și aședarea straturilorū de pāmēntū la piciorulū nordicū alū muntelui Harz. Conformū programei de călătoriā, prima nōpte

*) Descrierea acēstā e făcutā deja din 1884, dēr nu credemū a greși dāndū-o publicității, sperāndū de a putē pune pe cetitorii Gazetei-agricultorī în curentū cu ceea ce se petrece și în alte țērī, și a-le face cunōșcutā agricultura Germanilorū. — Red.

era sē o petrecemū la unū hotelū din cetatea Magdeburg, ođiniōrā prada ordelorū lui Tilly în rēșboiulū de 30 ani, ca o micā amintire istoricā de liceu.

Precum s'a hotărītū așa s'a și întēplatū. Miercuri la 3 ore ne allarāmū cu toții în gara numitā a Potsdam-ului din măreța stradā Königrätzianā, în jurulū neobositului nostru profesorū de economiā rurală și agrologiā, care nu întârzie d'a ne face cunōșcutū unii cu alții, deōrece fiindū dela 3—4 institute diferite, n'avuseserāmū încă ocaziunea d'a ne cunōșce. Deși numărulū celorlū presentī nu era prea mare ci în totalū numai vr'o 17 persoane, totuși elū era interesantū prin diferența de naționalității și țērī ce reprezentau, căci afarā de Nemți erau reprezentate încă 5 națiuni diferite: unū Boemū dela Praga, unū Polonū din Varșovia, care d'abia îndruga câteva cuvinte în limba germană, unū Francesū venitū la Berlinū ca să studieze fabricațiunea zacharului și care nu scia nici o bōbā nemțesce, unū Livonū și unū Românū. Pentru mine acēstā călătoriā era de unū interesū deosebitū, căci era prima mea călătoriā prin Germania, era deci menitā, să-mi ofere ocaziunea d'a vedē și studia de aprōpe economiā rurală a Germanilorū, apoi societatea de drumū, din cauza diferenței de limbă, dātine și cunōșcințe ale membrilorū ei, promitea încă să devinā interesantā.

Deci abia eșisemū din stațiunile obicnuite ale orașului și care le vēdusemū de atātea ori cu calea feratā de oraș — Stadtban — și mă așteptam să vēdū câmpurile cu grānele, carī ducū pāmēntulū, cum ȳice unū proverbū popularū, și liveșile cele smālate cu mii de flori și floricele, după cum eram obișnuitū din copilăria sē le vēdū prin țērile române, fiā prin Muntenia ori Moldova, fiā prin Ardealū ori Banatū, dēr inzadarū, căci imi ūitasemū, că nu mă mai afli între Romāni, ci transportatū departe, pe malurile riurilorū Sprea și Havela, unde încātrāu privesci nu veți altceva decâtū apă, și anume curgētoare sēu stātătoare impregmuitā cu mlăștini și rogozū, ca apoi imediatū sē se schimbe cu movile de nisipū, pe carī vegetațiunea — câteva buruieni și unū mușchiu scorjitū — din cauza lipsei complete de umeđlā este sērācaciōsā, ba chiar numai sporadicā. Locurile rēmase pleșuve, pe lângā că ele n'aducū nici unū folosū, mai suntū și unū mare pericolū pentru sēmēnăturile și culturile din apropiere și depārtare, deōrece nāsipulū acela, mēruntū ca făina cea ușōrā de grāu, e luatū de vēntū și aruncatū peste locurile sēmēnate, adesea la distanțe de mai multe mile, în tocmai cum mână pe la noi vēntulū zāpadā în timpulū ernei. Neputrivirea solului pentru cultura de cereale, a constrinsū pe proprietari a-și căuta alte isvōre de venitū, de a planta locurile cele umede și nisipoase cu rēchitā de impletitū, er nisipulū celū uscatū, movilele de nisipū cele sterile cu pini, unū felū de bradū, carī și scotū din adēncime umeđlā necesară și crescū binișorū pe nisipurile cele sterpe și sārācaciōse sēu celū puținū oprescū mișcarea nisipului, și icl colo dau în acele lorū cele uscate și materialū de așternutū sub vite.

Ori încātrāu privesci, același tablou: o parțea de $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{2}$ h a întindere pădure de pini, o alta lângā ea cu lupini galbini (lupinus luteus) sēmēnate, alta cu serradela (ornithopus sativus) sēu spergulā-popū, hrana vacii (spergula arvensis), cele din urmă sēmēnate ca nutrețū verde sēu uscatū pentru vitele cornute er lupinile numai pentru oi, apoi o altā parțea sēu două, movilā de nisipū sterilā, apoi balta ori mlăștina. Pe alocurea, unde nu e prea mare și prea lungā lipsa de umeđeală s'a făcutū

FOILETONU.

(17)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ioanū S. Spertali.

V.

Māsci și obraze.

Ricardo, astfelū îmbrăcatū, era încântatū chiar de sine. Unū singurū lucru îi lipsea fericeii lui: Fiametta nu-lū vēduse gātītū astfelū, — așa că Ricardo se bucura de mai nainte de mirarea logodnicei lui când ilū va vedē. Gondolierul Ricardo, înțōțonatū după fantasia lui Felice Badoer, semēna cu boulū Apis încununatū cu flori, când intra solemnū în templulū lui Osiris.

Sergentulū Bartolomeo își mușcă buzele ca să nu riđā în nasū. Ricardo, închipuindu-și că sergentulū rivnea la dēnsul, începū să se totū invirtēscā pentru ca Bartolomeo sē-lū potā vedea bine.

— Complimentele mele sincere, gondoliere Ricardo, frumos te-ai înțōțonatū! îi ȳice sergentulū.

Gondolierulū începū să se umfle în pene, strimbāndu-se voiosū, întorcēnd puțin capulū, fiindū că nu-lū lāsa fresa gulerului ca sē-lū întōrcā mai multū, și apoi ȳice cu glasulū lui puternicū pe care se silī sē lū mlādie ca să fiā potrivitū cu hainele de pe sine.

— Ah, d-ta ești, sergente, nu te hāgasem de sēmā!

— Negreșitū că eu sunt. Ce te miri că mă veđi? ȳice Bartolomeo.

— Va să ȳică ai uitatū întēlnirea nō-strā din urmă? ȳice gondolierulū cu vocea naturalā.

— Ah, Ricardo, rēu faci că-mi aduci aminte că ȳi-am greșitū!

— Cum mi-ai greșitū?

— Te-am atacatū cu armē unui soldatū, pe d-ta, care n'aveai ca să te aperi decâtū unū bēțū de țērānū, și cu tōte acestea m'ai desarmatū și m'ai avutū în mână. Și mi s'a convenitū. Primesce dēr acum scusele mele, Ricardo!

Bunulū gondolier se uita uimitū la sergentulū, a-dinēori așa de țānōși și aspru, er acum așa de umilū, și se întreba dēcā nu cumva visa.

Se sculase însă din mijlocul tovarășilorū și s'apropiase de Bartolomeo, care încă s'apropiase și elū.

— Nu-mi rēspunđi, vere? îi ȳice sergentulū. — Nu cumva hainele astea așa de frumoșe te-au amuțitū? Imbrăcatū precum ești ai să întorci mințile tuturorū fetelorū frumoșe din piața Ponte di Rialto; însă asta nu-ți dā dreptulū să te arāți mândru cu unū camaradū vechi.

Discursulū acesta imbucurase pe bunulū Ricardo. Cu tōte acestea vorba din urmă ilū lovise cam rēu.

— Camarađi n'amū fostū nici-odată multū! rēspunse elū.

— Putemū însă să fimū d'aci încolo! rēspunse îndatā Bartolomeo, — și eu m'ași fāli să am prietinū unū băiatū așa de bunū, așa de frumosū, așa de curajosū, așa de galantū îmbrăcatū cum ești, încātū semenī cu unū domnū mare, care se dūre sē se întēlnēscā cu dulcinea lui.

Lauda era totū așa de grea ca și persoanā gondolierului și complimentulū ar fi pututū sē fie mai bine compusū însă cu câtū era mai ardeiatā mncarea, cu atātū mai multū avea sorți sē placā cerului gurei lui Ricardo.

Trebue să mărturisimū, că prietinulū nostru Ricardo era vanitosū, ca orice Italianū; ceva mai multū,

mārimea unde se credea elū suitū își produsese efectulū ei obișnuitū, ilū orbise și-i simțise judecatā-i, de obicei așa de sănētōsā.

Gondolierulū începea dēr să muște din plăcinta cu miere pe care i-o întindea o mână viclenā.

— Și dēcā vērulū meu vrea, vomū întāri prietēșugulū dintre noi cu o sticlā de vinū de Montefiascone, pe care sē ne ducemū s'o bemū la „Luna“.

— Douē sticle sē bemū! ȳice Ricardo, căruia îi lāsa gura apă după Montefiascone.

Am spusū ce virtuți avea gondolierulū Ricardo, însă niciodatā nu se putea înpotrivi când era vorba d'unū Montefiascone.

Se duserā la „Luna“ unde deșertārā nu două sticle, ci multe și efectulū prețioșei bēuturī fū că se indioșā așa de multū încātū mai multū pe plāngea când asculta tânguirile noului sēu prietinū, sergentulū.

Bartolomeo îi spunea ce felū muma Fiamettei Giovana, ruda lui, adecā Illyrianā ca și elū, îi fāgāduise într'o vreme că niciodatā n'are sē-și dea fata după altulū, ci numai lui, Bartolomeo. Mai tārđiu Fiametta nu voise să scie de alegerea mamei sale și dinpotrivā voise mai bine să ia de bărbatū p'unū gondolierū decâtū p'unū militarū. Bartolomeo pricepea asta și Fiametta era în dreptulū ei; și în sfērșitū numai ea era pricina că se certaserā ei; carī erau doi bărbai făcuți ca să se iubēscā.

— O să căștigām vremea perdutā, Bartolomeo, o sē ne iubimū și sē golimū multe sticle de vinū de Montefiascone. În sănātatea ta, Bartolomeo!

— În sănātatea ta, Ricardo!

După ce beū, gondolierulū își plesni limba de cerulū gurii și căutā sē-și adune ideile pe carī aburii bēției cam începuse să i le incurce. Ca să probeze că este

incercare și cu cultura stejarului, și nu fără rezultat. Totuși după spus-le silviculturilor și lemnicilor structura stejarului din nisip, e cu totul diferită și tare interioară de a stejarului din lut.

De sine se înțelege, că într'unu astfel de ținut și la o atare vegetație săracă călătoria nu putea să fie din cele mai plăcute. În curând însă ajunserăm la orașul Potsdam, un oraș foarte frumos și bogat, cu reședința de vară a principelui de coroană a Germaniei, și cu palatele marilor bancheri și fabricanți din Berlin și câteva biserici mărețe, și unde vrea se înțelese tot ce Berlinul are mai elegant și mai frumos. Totuși pe mine nu mă interesau atât palatele și bisericile cele grandioase, cât de aceste mai vădusem deja în Berlin, Viena, Praga și aiurea, dăr mă surprinse mai mult decât toate aceste grădina școlii de grădinărit — Höhere Gartenbaulehranstalt. — În adevăr am admirat de multe ori munca și nepregetul, cu care Românii brașoveni au știut să transforme cotele și rîpele cele mai prăpăstioase, ce se ridică de ambele părți ale suburbiului Scheiu, să-le transforme în nisce grădini roditoare și foarte bănoase, adevărate grădini suspendate ca ale Semiramidei, dăr am rămas încremenit când am văzut grădina școlii de Potsdam, unde nisipul acesta sburător și mărunt, pe care din lipsă de umezeli și hrană nu poate prinde rădăcină nici o plantă, munca și știința l'a transformat într'o adevărată grădină de rai, atât pentru pomi cât și flori. Și anume în nisipul acela steril și uscat au fost făcute găuri destul de considerabile, în care a fost cărat pământ lutos cu o însemnată cantitate de materii organice — humă — și în acela apoi a fost plantat și sădit pomul său florea, rămânând încolo neatins aspectul său față nisipului de pustiu. Într'u câțiva și nisipul acela e de un folos, căci din cauza uscăciunii și secetei lui neputând crește pe el nici o plantă, pe sub pomi și pe sub cărări e totdeauna curățită, plivită și săpată, lucruri, cari pentru grădini sunt indispensabile și adesea împreunate cu mari sacrificii și cheltuieli.

În genere, ce a putut să producă arta, știința și capitalul în ale grădinăritului, și ceea ce a putut să producă zelul și nepregetul Germanilor, acelea toate se pot vedea și admira în școala de grădinărit de la Potsdam, care nu în cea din urmă linie a contribuit la sporirea capitalului material și intelectual al Germaniei. Nu numai fondatorii și proprietarii a celor mai mari firme și a celor mai renumite culturi din Germania, ci și mai toți grădinarii de lăcș și de artă din Rusia, Ungaria etc. au fost elevii acestei școlii, și de rezultatele ei beneficiază lumea întreagă. Ar fi odată timpul ca și bărbații noștri, cari sunt puși în fruntea învățământului nostru național din Transilvania și Ungaria, acum. când „părintescul“ guvern unguresc ne-a deschis de pe toate terenurile activității publice, să se mai gândescă și la atar ramură de ocupație, și bursele să nu le dea totuși numai la filologi și ingineri, ca apoi să treacă cu toții în România, ci și la tineri cari vor să se aplice la ocupații, cu cari se pot hrăni și în patrie.

(Va urma.)

Sciri militare.

România. După cum comunică „Independance belge“ și unele ziare din București, la manevrele de toamnă din Septembrie vor lua parte 60,000 de oameni, și anume 30,000 vor manevra în România mică, er

incă cu mintea limpede, vră să înode firul rupt al convorbirii, dîcîndu sergentului:

— Și unde rămăseserăm, Bartolomeo?

— Îți spuneam că dăcă umblam după Flametta, umblam nu numai fiind că mi plăcea, dăr și fiind că mi-o făgăduise muma ei.

— Și eu aveam învoirea tatălui ei, a pescarului Salvator! răspunde Ricardo.

Vorba acăsta Salvator, aruncată așa deodată în convorbire, tulbură cheful sergentului. Învineți și se uită chiorșu la gondolier.

— Ce vrei să dîci de Salvator? întrebă el.

— Nimic alta decât că este de plînsu! dîse gondolierul, fericit că avea de ce să se mai înduioșeze

— Pentru ce e de plînsu?

— Fiind că a murit înjunghiat.

— Ce vorbesci?! Elu, înjunghiat? Era beat și totdeauna și s'a înecat când a vrut să se suie în luntre! dîse Bartolomeo.

— Nu și a înfîptu elu de bună voia și de plăcere unu cuțit în spate! observă Ricardo.

— Bine! să ne întorcem, să ne vedem de stăpani! dîse sergentul sculându-se ca să curme vorba.

— Stăpanii! dîu! îi și uitasem. Dăr nu mai bem o sticlă?

— Nu, destul! dîse Bartolomeo răstit.

Vorbele secl ale sergentului sili pe gondolier să se scole, dăr cam împleticit. Se uită cu dor la sticlele gôle și dîse lingem-și buzele:

— Bunu viru este Montefiasconulu!

Pe urmă amândoi, de braț, eșiră dela „Luna“ și apucară spre Rialto tînguindu se că fuseseră certați așa de multă vreme.

(Va urma.)

alte 30,000 vor manevra pe la Focșani. — Pirotehnia armatei din București s'a mărit prin noue adăsurile la clădire, așa că în privința mărimei și întinderii în curând poate concura cu toate pirotehniile militare streine, dîce R. Lloyd. În curând va sosi încă o mașină pentru fabricarea cartușelor, ce a comandat-o ministrul de război în Anglia.

Raportu polițienesc. Sămbăta trecută înainte de ameză se duse femeia Todor Virag din Valcele în cărciuma lui Piretkovsky din Brașovu-vechiu, ca să întrebe, cum dîcea ea, de locuința fratelui ei ce servește ca infanterist. Aflându-se singură în cărciumă, folosi ocazia de a fura unu florin ce-lă lăsase cărciumarul pe mész. Fă însă vedită din curte, surprinsă comitîndu furtul și apoi predată judecătorei cercuale.

Totu Sămbăta, înainte de a se deschide menageria Batti dela porta Stradei Vămii, fă vizitată de poliția și s'au luat măsurile de siguranță necesare pentru producțiunile ce au să se facă în colivii.

Unu mic șorecaru cu marța No. 407 s'a retăcit la tinichigiu de aici Wilhelm Weber, de unde proprietarul îl pôte ori și când lua. — S'a pierdut er s'era în restaurațiunea Mehner de cătră unu comerciant de aici o punguliță mică în care s'afia o mică sumă de bani și mai multe cheite. Onestul aflător e rugat să depună acăsta punguliță la direcțiunea poliției.

Insciințare.

Subscribul comitetu, constituit pentru arangiarea festivităților cu ocaziunea adunării generale a Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura populară română, ce se va ține la 16/28 Augustu a. e., a statorit următorul

Programu.

1) Sămbăta s'era în 15/27 Augustu: S'era de cunoștință cu musică în grădina „Hermann“ (strada Morri), la casă de plôia în „Pavilonul“ de acolo;

2) Duminică s'era în 16/28 Augustu „Concertulu reuniunii române de cântări din Sibiu“ în Pavilonul din grădina „Herman“;

3) Lună, în 17/29 Augustu la 2 ore d. a.: „Banchetă“ totu în Pavilonul din grădina „Herman“.

4) Lună s'era Balu în sala dela hotelul „Impăratul Romanilor“;

5) Marți în 18/30 Augustu, eventual „Excursiuni“, în diferite locuri din împrejurul Sibiuului.

Pe când ne luăm voie a notifica acăsta, onoratulu publicu totodată este rugat:

a) ca pentru *cuartire* să se insinue cel mult până la 10 (22) Augustu la d-lu avocatul Ioan Popa în Sibiu, și acăsta cu atată mai vîrtos, căci ținîndu-se aici chiar pe acel timp o expozițiune artistică, arangiată de concetățenii sași, insinuărilor ulterioare cu greu se va pute satisface;

b) insinuările pentru *banchetă*, la care cu deosebire se invită și damele, sunt a se face la d-lu avocatul Dr. Octavianu Rusu în Sibiu, până la 16 (28) Augustu adevă: Duminică la 12 ore a. m. Insinuările ulterioare nu se primesc, er la banchetă vor pute participa numai persoanele provădute cu biletu;

c) insinuările pentru „Excursiuni“ sunt a se face la d-lu Valeriu Bologa, secretaru al institutului de credit și economii „Albina“ în Sibiu, exclusiv până la 17/29 Augustu adevă până Lună la 12 ore a. m. Sibiu, 17/29 Iulie, 1887.

Dr. Moga,
președ.

Dr. S. Roșca,
secret.

Mulțamita publică.

În 2 Iulie st. n. s'a ținut examenul de v'ără cu elevii și elevele dela școala noastră gr. cat. din Reghinu. Cu acăsta ocaziune pe lângă părinții elevilor ne onorară cu prezența lor și o mulțime de persoane onorabile din mica noastră inteligență din loc și jur, care precum în toți anii de când subscribul funcționează ca învățator aci, așa și acum a binevoit a dona și bani spre a se distribui ca premii elevilor, cari se vor fi distins prin diligență și moralitate; și anume: on. d-nă Carolina de Orbonașu n. Marinoviciu a donat 3 fl., on. d-nu avocatul Patriciu P. Barbu 4 fl., on. d-nu Dr. Ales. Ceșanu a dat din restul banilor de ajutorare pentru studenții s'erați veniți dela petrecerea de v'ără a tinerimei din anul trecut 5 fl., er on. d-nu Petru Ciobotariu preotul alu Reghinului maghiaru a donat 1 fl.

Acești marinosi donatori, cari prin acăsta au dovedit că se interesă de școala, care e baza culturii noastre naționale, primesc și pe acăsta cale în numele iubiților mei elevi, împărțâșii din aceste oferte atată în cărți, cât și în bani și în iconițe, mulțamita și recunoștința mea sinceră pentru ofertele aduse întru încuragiarea tinerimei și înaintarea învățământului.

Dea bunul Dumnezeu ca să-și afle mulți imitatori și în viitoru ca cu ofertele lor și de altă dată să facă bucuria și să încurageze micile odrasle premiate.

Reghinu, în 11 Iulie st. n. 1887.

Georgiu Maioră,
inv. primaru.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

ROMA, 1 Augustu. — Crispi s'a însărcinat cu interimulu ministeriului de esterne.

PARISU, 1 Augustu. — Duelul între Boulanger și Ferry se face ađi. — Meetingulu popularu de er, la care au participat 6000 persoane, a degenerat într'o strașnică bătăia. Söndey, unu agitatoru alu Ligei, vöindu să vorbescă, fă îmbrăncitü afară de organizatorii meetingulu. Se născu unu tumultu cumplitu. Oratorii revoluționari năvăliră din mulțime și ocupară biuroulu. Incepü o luptă generală. Lockroy, care conducea presiulul, încercă înzadaru să restabilească liniștea. Pe cei prezenți fi cuprinse panica. Toți fugiră, lăsându sala în mâinile revoluționarilor.

CONSTANTINOPOLU, 2 Augustu. — Se vorbește, că Porta a telegrafiatu prințulu de Coburg, să nu m'ergă în Bulgaria înainte de a se fi stabilitu o înțelegere între puteri. — În Bulgaria, mai ales în Rumelia orientală se dîce că e mare ferbere.

BERLINU, 2 Augustu. — „Monitorulu oficial“ publică decretulu prin care se conferă prințulu de coroană Rudolf marea cruce a „Ordinulu casei Hohenzollern“. — „Post“ anunță din Varșovia, că s'a datu ordinu, ca în timpu de dece zile să se execute ukasulu dela 26 Martie privitoru la înlăturarea din posturile lor a străinilor cari sunt directori ori conducători de afaceri ai stabilimentelor industriale.

PETERSBURGU, 2 Augustu. — Katkoff a murit er după ameză.

ROMA, 2 Augustu. — Consiliulu comunalu a votatü 100,000 franci pentru monumentulu lui Depretis în Roma.

Depretis, ministrulu președinte alu Italiei, a murit în 29 Iulie n. D-lu Depretis este născut la Stradella în 1811. Elu făcü dreptulu la Turinu și se stabili ca avocat în orașulu său natalu. Luă parte activă la toate sforțurile patrioților italieni pentru a ajunge la unire; colaboră la mai multe ziare și în 1849 fă numitü guvernatoru civilu la Brescia. În anul următoru fă alesu ca deputat în camera piemonteză, din partea opozițiunii. În 1861, Cavour îl numi predicatoru în Sicilia. În 1862 făcü parte din cabinetulu Rattazzi, ca ministru alu lucrărilor publice. Fă ministru alu marinei ș'apoi de finance, 1868, în cabinetul Ricaroli. După mörtea lui Rattazzi deveni capulu partidei opoziționiste. Cabinetulu Minghetti fă silitu ca să se retragă la 1876, în urma unui votu de blamü datu de cameră; d. Depretis fă însărcinatü ca să compunë cabinetulu. Pe lângă președințiia consiliului, d'nsulu luă portofoliulu financelor și se ocupă cu reforma impositelor asupra măcinatului și înființarea porturilor france. Disolvändu camera în luna lui Octomvra, își formă cu noile alegeri o majoritate parlamentară care îl susținü și-i permise a realiza reformele ce proiectase. Acăsta majoritate însă nu-lă susținu multu timp și trebui să cedeze locul d-lui. Cairoli care nu ședü la putere decât numai câteva luni. Rechematü la putere d. Depretis, 1879, trebui să-și cedeze în curändu locul erăși d-lui Cairoli. În cele din urmă fiindu chematü din nou la ministeru, elu stete ca președinte alu consiliului până la ultima di a vieții sale.

DIVERSE.

Unu inseratü chinezü. — „Nord-China-Herald“ conține următorulu inseratü alu unuia dintre cei dînteu comercianți de ceaiu la adresa soției sale, care a fugitü cu unu servitoru: „Muere, trăsnetulu să te omöre! Ömenii întrebă în pravălia de tine și eu trebuie să-i istorisescü fiecăruia, că ești o întinătoare a căsniciei. Nöptea plängü în patulu meu, vieța mea numai puține zile mai pôte dura. Ai părăsitü pe stăpanu, pentru ca să urmez slugii! Dare-ar rușinea să te calce'n picioare sluga, precum tu ai călcatü în picioare önoarea. Decă nu te reîntorci, 'mi voiu răsbuna pe copii ce mi i-ai d'ruitü“. Urméză subscrierea intristatulu bărbatü.

Necrologü. — Jaliculu soțu Iöonü I. Maximilianu, capelanu și învățatoru, în numele său precum și în numele fiului său, a soerilor, părinților, cumnatelor, cumnaților săi, fraților și surorilor sale aduce la cunoștință trista scire despre încetarea din vietă a iubitei sale consörte Valeria Maximilianu născutä Soiu, carea și-a espiatü bländulu său sufletu Sămbätä în 18 (30) Iulie a. c. la 1 oră p. m. în etate de 17 ani. Rămășițele pămîntesci ale scumpei răposate s'au ridicatü din locuința sa, ce se află în edificiulu școlii, și s'au aședatü la locul de odihnă eternă în cimiteriulu bisericei Sf-lorü Impăratü Constantinü și Elena din Stupini, în 20 Iulie (1 Aug.) la 3 ore p. m.

Stupini, în 18 (30) Iulie 1887.

Fă-i țerina ușoră și memoria binecuvîntată!

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

